

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJEKI

Erazma Barčića 3

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 711-1-19-SI-65-13/14-09-5
PRIMLJENOST NEPOSREDNA - KEDANO POŠTI
dana 24.10.2014. 20.
Omota u primljenoj 1. Priloga

Poslovni broj: 1 UsI-258/14-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji r., uz sudjelovanje zapisničarke u upravnom sporu tužitelja Gorana Buića, iz ^, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, dana 6. listopada 2014.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži poništenje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: SI-65/13, URBROJ: 711-1-19-SI-65-13/14 od 22. studenoga 2013.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog spora.

Obrazloženje

Odlukom tuženika broj: SI-65/13, URBROJ: 711-1-19-SI-65-13/14 od 22. studenoga 2013. u točki I. izreke utvrđeno je da je tužitelj istovremenim obnašanjem dužnosti općinskog načelnika Općine Medulin i obavljanjem funkcije predsjednika nadzornog odbora trgovačkog društva Albanež d.o.o. počinio povredu čl. 14. st. 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj 26/11., 12/12., 126/12. i 48/11. - pročišćeni tekst, dalje: ZSSI), a u točki II. izreke tužitelju je izrečena sankcija iz čl. 42. st. 1. t. 2. ZSSI obustavom isplate dijela neto mjesечne plaće u ukupnom iznosu od 3.000,00 kn, koja će se izvršiti u tri jednakna mjesecna obroka.

Tužitelj je radi osporavanja zakonitosti navedene odluke tuženika pravodobno podnio tužbu ovom Sudu. Tužitelj u tužbi i u naknadno predanom podnesku od 29. rujna 2014., te na raspravi u ovom sporu, u bitnome, osporava da bi bio u sukobu interesa, a podredno osporava visinu izrečene sankcije. U svezi s time tužitelj u tužbi iznosi navode o načinu imenovanja i razrješenju predstavnika jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u tijelima ustanova i trgovačkih društava kojih je osnivač ili vlasnik ta jedinica do stupanja na sagu Zakona o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine, broj 26/11., 12/12., 126/12. i 48/11. - pročišćeni tekst, dalje: ZSSI) i izmjena Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, zatim ističe kako je on kao načelnik Općine Medulin odgovoran za realizaciju proračuna Općine Medulin, u što spada i kontrola izgradnje i održavanja komunalne infrastrukture, a što da može ostvariti jedino kao član nadzornog odbora trgovačkog društva Albanež d.o.o. kojeg je osnovala Općina Medulin. Navodi kako je on sukladno čl. 14. st. 2. ZSSI obnašao dužnost predsjednika nadzornog odbora tog trgovačkog društva koje je od

posebnog interesa za jedinicu lokalne samouprave, te da je njegov jedini cilj bio da kao član nadzornog odbora tog trgovačkog društva može imati uvid u projekte koji su od bitnog interesa za Općinu Medulin. Istaže da on za svoj rad nije primao nikakvu naknadu iz čega da proizlazi da mu je prvenstveni interes bio zaštititi interes Općine Medulin. Navodi kako je on sam dao ostavku na mjesto predsjednika nadzornog odbora tog trgovačkog društva prije pokretanja ovog postupka, te da je funkciju predsjednika nadzornog odbora obavljaо iz nužde kao jedini način uvida u poslovanje tog trgovačkog društva kojeg je osnovala Općina Medulin. Navodi da mu je sankcija previsoko određena, jer da pri izricanju te sankcije nije nađena niti jedna otežavajuća okolnost, ali da su nađene okolnosti koje su utjecale da sankcija bude niža, te je ukazao na slučaj broj SI-52714 u kojem da su kod dužnosnika nađene otegotne okolnosti budući da je isti primao naknadu za rad u turističkoj zajednici i za rad u skupštini trgovačkog društva, ali da mu je unatoč tome izrečena sankcija u iznosu od 2.000,00 kn, te na slučaj broj SI-288/14 u kojem da je dužnosniku izrečena kazna u iznosu od 3.000,00 kn, ali da je isti primao naknadu za rad kao predsjednik upravnog vijeća.

Slijedom navedenoga tužitelj u tužbenom zahtjevu predlaže da Sud poništi osporavanu odluku tuženika i da mu tuženik nadoknadi sve troškove ovog spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu i na raspravi u ovom sporu ostao u cijelosti kod svih navoda iznijetih u obrazloženju osporavane odluke, s time da je iste dodatno obrazložio, te je predložio da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

U tijeku spora održana je rasprava dana 30. rujna 2014. u nazočnosti tužitelja i službene osobe tuženika, te je na navedenoj raspravi omogućeno strankama da usmeno obrazlože svoje navode iz tužbe i odgovora na tužbu sukladno čl. 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12., dalje: ZUS). Na navedenoj raspravi stranke su ustrajale kod svojih navoda iz tužbe i odgovora na tužbu.

U sporu nije sporno da je tužitelj obnašao dužnost općinskog načelnika Općine Medulin u mandatu od 2009. do 2013. i u mandatu od 2013. do 2017., da se stoga smatra dužnosnikom u smislu ZSSI, zatim nije sporno da je tužitelj od 28. rujna 2010. obavljaо funkciju predsjednika nadzornog odbora trgovačkog društva Albanež d.o.o. za koju nije primao naknadu, te da je dana 23. travnja 2013., prije pokretanja ovog postupka, dao ostavku na tu funkciju.

Međutim, sporno je da li je tužitelj istovremenim obnašanjem dužnosti općinskog načelnika Općine Medulin i obavljanjem funkcije predsjednika nadzornog odbora trgovačkog društva Albanež d.o.o. došao u sukob interesa prema odredbama ZSSI, te je nadalje, ukoliko se utvrdi da je na strani tužitelja postojao sukob interesa, sporna izrečena visina sankcije.

U cilju ocjene zakonitosti osporavane odluke tuženika Sud je u tijeku spora izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnoga postupka i ovog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom čl. 14. st. 1. ZSSI propisano je da dužnosnici ne mogu biti članovi upravnih tijela i nadzornih odbora trgovačkih društava, upravnih vijeća ustanova, odnosno nadzornih odbora izvanproračunskih fondova niti obavljati poslove upravljanja u poslovnim subjektima.

U st. 2. istoga članka propisano je da iznimno, dužnosnici mogu biti članovi u najviše do dva upravna vijeća ustanova, odnosno nadzorna odbora izvanproračunskih fondova koji su od posebnog državnog interesa ili su od posebnog interesa za jedinicu lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave, osim ako posebnim zakonom nije određeno da je dužnosnik član upravnog vijeća ustanove, odnosno nadzornog odbora izvanproračunskog fonda po položaju. Za članstvo u upravnim vijećima ustanova, odnosno nadzornim odborima izvanproračunskih fondova dužnosnik nema pravo na naknadu, osim prava na naknadu putnih i drugih opravdanih troškova.

St. 3. istoga članka propisano je da Hrvatski sabor utvrđuje popis pravnih osoba od posebnog državnog interesa, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, a st. 4. istoga članka je propisano da predstavničko tijelo jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave utvrđuje popis pravnih osoba od posebnog interesa za tu jedinicu.

U čl. 42. ZSSI propisano je da za povredu odredbi ZSSI Povjerenstvo može izreći opomenu ili sankciju obustave isplate dijela neto mjesecne plaće ili javno objavljivanje odluke.

U čl. 44. st. 1. ZSSI propisano je da sankciju obustave isplate neto mjesecne plaće Povjerenstvo izriče u iznosu od 2.000,00 kn do 40.000,00 kn vodeći računa o težini i posljedicama povrede.

Iz navedenih nespornih činjenica i citirane zakonske odredbe čl. 14. st. 1. ZSSI slijedi da je pravilno utvrdio tuženik u postupku da je tužitelj istovremenim obnašanjem dužnosti općinskog načelnika i funkcije člana (predsjednika) nadzornog odbora trgovačkog društva Albanež d.o.o. počinio povredu čl. 14. st. 1. ZSSI i time došao u sukob interesa.

Naime, navedena odredba čl. 14. st. 1. ZSSI apsolutno, dakle bez iznimke, propisuje zabranu istovremenog obnašanja javnih dužnosti i člana nadzornog odbora bilo kojeg trgovackog društva, neovisno o tome da li se radi o trgovackom društvu kojeg je osnovala jedinica lokalne samouprave ili se radi o trgovackom društvu koje je od posebnog interesa za jedinicu lokalne samouprave. Stoga, obzirom na nespornu činjenicu da je tužitelj istovremeno za vrijeme obnašanja dužnosti općinskog načelnika bio i član (predsjednik) nadzornog odbora trgovackog društva Albanež d.o.o. u razdoblju od 28. rujna 2010. do 23. travnja 2013., to je stoga tužitelj odgovoran za povredu čl. 14. st. 1. ZSSI.

Nisu osnovani navodi tužitelja da su u njegovom slučaju postojali uvjeti iz citiranog čl. 14. st. 2. ZSSI, jer prema navedenom članku dužnosnici iznimno mogu biti članovi upravnih vijeća ustanova ili nadzornog odbora izvanproračunskih fondova koji su od posebnog interesa za jedinicu lokalne samouprave (što sukladno citiranom st. 4. istog članka utvrđuje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave), a ovdje se ne radi o ustanovi ili o izvanproračunskom fondu, već o trgovackom društvu, te pored toga ne postoji niti odluka predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da bi se radilo o pravnoj osobi od posebnog interesa za jedinicu lokalne samouprave.

U odnosu na izrečenu sankciju, navodi se da je sankcija izrečena primjenom slobodne ocjene javnopravnog tijela, a u tom slučaju Sud sukladno čl. 4. st. 2. ZUS ne ulazi u pravilnost te odluke (da li je sankcija trebala biti veća ili manja), već samo ocjenjuje zakonitost takve odluke, odnosno da li je odluka donesena u granicama danih ovlasti i svrsi radi koje je ta ovlast dana, te da li su prilikom izbora vrste i visine sankcije uzete u obzir sve okolnosti koje utječu na to da sankcija bude teža ili blaža.

Prema citiranom čl. 42. ZSSI Povjerenstvo može izreći tužitelju sankciju obustave isplate dijela neto mjesecne plaće, a prema čl. 44. st. 1. ZSSI ta sankcija se izriče u rasponu od 2.000,00 kn do 40.000,00 kn, a svrha izricanja sankcije je sprječavanje sukoba između privatnog i javnog interesa u obnašanju javnih dužnosti (čl. 1. ZSSI). Iz obrazloženja osporavane odluke tuženika slijedi da je tuženik cijenio sve okolnosti o kojima ovisi izbor vrste i visina sankcije, odnosno da je uzeo u obzir činjenicu da tužitelj nije primao naknadu za obavljanje funkcije predsjednika nadzornog odbora trgovackog društva Albanež d.o.o. i da je sam dao ostavku na tu funkciju prije pokretanja ovog postupka, radi čega je tuženik izrekao tužitelju sankciju u iznosu od 3.000,00 kn, koja je vrlo blizu minimalnog iznosa te sankcije, a tako izrečenom sankcijom tuženik se je držao granica dane ovlasti (obustava isplate dijela neto mjesecne plaće u rasponu od 2.000,00 do 40.000,00 kn) i svrhe radi koje je ta ovlast dana (sprječavanje sukoba privatnog i javnog interesa u obnašanju javnih dužnosti). Stoga Sud ocjenjuje izrečenu sankciju zakonitom.

Slijedom svega navedenoga, osporavana odluka tuženika ocijenjena je zakonitom, pa je stoga Sud na temelju odredbe čl. 57. st. 1. ZUS odlučio kao u točki I. izreke ove presude.

Točka II. izreke ove presude temelji se na odredbama čl. 79. ZUS i čl. 18. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 143/12.), slijedom čega je valjalo odbiti zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog spora, jer u upravnom sporu svaka strana podmiruje svoje troškove spora.

U Rijeci 6. listopada 2014.

Sutkinja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena (čl. 66. st. 2. ZUS).

Dostaviti:

- tužitelju Goranu Buiću,
- (tuženiku Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5)

